

store Kanoner for en Mill. Rigsdaler. Men jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er 30 elleve Lommers pantserbrydende Kanoner, der faaes for denne Pris. Saalænge ikke Landfæstninger angribes fra Landstid af Pantserfibe, og det vil vel være noget, saa tror jeg, det er meget uheldigt at anbringe pantserbrydende Skyts der. Det ærede Medlem har siddet saalænge i Finantsudvalget og vist set saa mange Priser paa Kanoner af andre Slags, almindelige riflede Kanoner o. s. v., at han vel kender Forskjellen paa Priserne paa det forskellige Slags Skyts. Der næst kan det jo siges, at det vil være rimeligt at lægge en Sum til, fordi Alting stiger, men dertil vil jeg svare, at det dog er et Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt netop i dette Dieblis at forhøje Overlagene med Hensyn til Skyts betydeligt; thi for den Slags Anstæffelser er der egentlig kun Spørgsmaal om Tern og Kul, og det er jo en bekendt Sag, at netop for disse to Ting ere Konjunkturerne netop nu alt Andet end opadgaende. — Den tredie Indvending, den ærede Ordfører gjorde, var den, at han mente, at det var besynderligt, at jeg kunde stille mig saaledes som jeg gjorde lige overfor den Forsvarsplan, som Udvalgets Flertal havde fremsat, da den jo dog gik ud fra en Autoritet, for hvilken ogsaa jeg maatte have den største Respekt. Jeg tilstaar, at, før jeg af den ærede Ordførers Udtalelse fik at vide, det var den samme Forsvarsplan, var det mig dunkelt, hvorfra Flertallets egentlig var kommen. Men da jeg nu har faaet det at vide, skal jeg dog bede Thinget om Tillæbelse til et Dieblis at maatte anstille en Sammenligning mellem disse to Planer. Den Plan, som der er Tale om, og som, om den end er givet i Hovedtrækkene og altsaa ikke — hvad ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) bemærkede — kan siges at være en fuldstændig Forsvarsplan, dog klart viser, hvad Meningen er i saa Henseende, indskrænker sig paa ingen Maade til Sjællands Forsvar; tværtimod den holder den store og af mig hele Tiden forsøgte Hovedtanke aaben, at, saalænge der er Tale om at kunne forsvare Mere af Landet end Sjælland, bør Landets Forsvar ikke drages tilbage dertil; for at gjøre sig til Herre herover, maatte man sikkre sig Forbindelse med Sjælland og Fyn, og det Forslag, som forelaa, var derfor at tilveiebringe denne Forbindelse ved Hjælp af en Fortrække tværs over Beltet, hvorved man var sikker paa at have en Støtte under Overarten, saaledes at man var istand til efter Omstændighederne at koncentrere sin Styrke paa Fyn eller paa Sjælland. Men man udtalte tillige, at for selve Sjællands Forsvar havde denne Foranstaltning desuden ganske overordenlig Betydning, idet man nemlig derved og ved at asspærre Drogden var istand til — hvad den ærede Ordfører ogsaa rigtig skildrede — at dele Sjællands Ryttrayon i to Dele, saa-

ledes at man kunde være sikker paa, at Tjenden ikke ved en Demonstration mod Sydvestsjælland kunde trække vor Styrke derved, og da pludselig forlægge Operationsstedet til Nordsjælland, hvorhen vi da med vor Kommunikationsmidler, der saa langt fra bleve betegnede som gode, at de tværtimod bleve betegnede saare mangelfulde — forresten er der rettet Noget derpaa i den sidste Tid — umulig kunde følge ham. Hvad foreligger der nu for os her ved Flertallets Forslag? Fortrækken er væk; Tanken om at forsvare Fyn er væk, og Forsvaret af Sjælland, ja det er ogsaa væk; thi hvorledes skulde Forsvaret af Sjælland ske efter den omhandlede Plan? Ved at Ryttrayonen blev overfkaarret var det muligt, naar man havde mindst 20,000 Mand til sin Raadighed, at dislocere denne Styrke saaledes, at man kunde haabe i rette Tid at komme til det Punkt, Tjenden maatte vælge til Landgangsstedet, det vil sige, at man kunde være der samtidig med Tjenden med Artilleri, efter saa Limer med 10,000 Mand, efter høist 12 Limers Forløb med 20,000 Mand. Paa denne Maade haabede man at kunne lægge Hovedaccenten ved Forsvaret paa selve Afslaaningen af Landgangen. Jeg tror, at det er en rigtig og sund Tanke, der findes i dette Forslag, og at der er godt Haab om, at den vilde kunne udføres. Men saa tilspør den heromhandlede Autoritet i Betænkningen, at dersom dette ikke sker, dersom denne Rayon ikke paa denne Maade deles, saa kan det slet ikke gøres, saa vil det være nødvendigt, at man har til Raadighed altsamt den dobbelte Styrke, nemlig 40,000 Mand, idet man for den nordlige Del af Sjælland da maatte have en Hærstyrke paa 20,000 Mand, og for den søndre Del en lignende Styrke, for at kunne vente at være istand til at lægge Accenten paa Forsvaret paa det givne Moment i samme. Forrigt formenes det, at naar man udfører disse Foranstaltninger og derved sikkre sig med al mulig Rimelighed at kunne udføre et kraftigt Stød ved Kysten, kan man dog ikke lade Kjøbenhavn aaben, men man mener at maatte sikkre Kjøbenhavn ved provisoriske Værker. Jeg deler ikke den Anskuelse, at man bør anlægge provisoriske Værker, fordi jeg tror, at det er altfor dyrt i Længden. Men Udvalgets Flertal vil aldeles Tingenting have gjort ved Kjøbenhavn, det har i det heldigste Tilfælde vel en 20,000 Mand til sin Raadighed og i uheldigt Tilfælde en Del mindre, men af disse Snes Tusinde Mand er af Fodfolket 18 Batailloner den eneste Styrke, hvorpaa man efter min Overbevisning kan regne, og denne Styrke er endda meget svagt uddannet og meget svagt ført, og som Følge af disse Omstændigheder altsaa langt fra saa mobil og saa allert, som den burde være for at udføre et saa sensibelt Foretagende, som det er at imødegaa en Landgang fra et Centralpunkt. Det er derfor, at jeg har sagt og bestemt urgeret, at Gjenneførelsen af